

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Imex Group s.r.o.**, se sídlem Zkrácená 3223/46, Zábřeh, Ostrava, zast. JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem, se sídlem Bubeníčková 502/42, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra, generální ředitelství HZS ČR**, se sídlem Kloknerova 2295/26, Praha, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2023, č. j. MV-19065-28/PO-OVL-2022, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 24. 4. 2023, č. j. 30 A 34/2023-28,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 9.228 Kč k rukám jejího zástupce JUDr. Radka Ondruše, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalobkyni **se vrací** poměrná část soudního poplatku ve výši 4.000 Kč, která bude vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám zástupce žalobkyně JUDr. Radka Ondruše, advokáta, do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

[1] Krajský soud v Brně shora označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) odmítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí ze dne 6. 2. 2023, č. j. MV-19065-28/PO-OVL-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 19. 10. 2022, č. j. KUZL 87504/2022 (dále jen „rozhodnutí správního orgánu prvního stupně“), o zamítnutí žádosti žalobkyně o vyplacení náhrady za poskytnutí věcné osobní pomoci podle § 29 odst. 1 zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů.

[2] Proti napadenému usnesení se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) bránila včas podanou kasační stížností.

[3] Dříve než Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti rozhodl, stěžovatelka ji vzala zpět podáním ze dne 4. 9. 2023, neboť napadené rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo zrušeno rozhodnutím ministra vnitra ze dne 4. 7. 2023, č. j. MV-83033-5/SO-2023, ve zkráceném přezkumném řízení a věc byla vrácena Krajskému úřadu Zlínského kraje k dalšímu řízení.

[4] Podle § 37 odst. 4 s. ř. s., *může vzít navrhovatel svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl*. Podle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět*.

[5] Jelikož projev vůle stěžovatelky, jímž jednoznačně došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, nevzbuzuje pochybnosti, že jím stěžovatelka zamýšlí ukončit řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s., za použití § 120 téhož zákona řízení zastavil.

[6] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl kasační soud podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona tak, že žalovaný je povinen zaplatit stěžovateli náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Důvodem zpětvzetí kasační stížnosti ze strany stěžovatelky bylo totiž zrušení napadeného rozhodnutí i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tudíž rozhodnutí, která jsou předmětem přezkumu v nynějším řízení, nadřízeným orgánem – ministrem vnitra, ve zkráceném přezkumném řízení. Přestože ke zpětvzetí kasační stížnosti nedošlo pro chování samotného žalovaného, nýbrž jeho nadřízeného orgánu, lze i v takovém případě uplatnit postup podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. a dospět k závěru, že má stěžovatelka právo na náhradu nákladů řízení, neboť došlo k faktickému vyhovění jejímu návrhu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2002, č. j. 8 Afs 21/2022-76).

[7] Náklady řízení o kasační stížnosti sestávají z poměrné části soudního poplatku rovnající se 20 %, tj. 1.000 Kč, z jeho původní výše, která nebude stěžovateli vrácena (viz výrok III. tohoto usnesení), a dále z odměny za 2 úkony právní služby po 3.100 Kč spočívající v sepsu kasační stížnosti a jejím zpětvzetí ze dne 4. 9. 2023 [§ 9 odst. 4 písm. d), ve spojení s § 7 bodem 5. a § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], celkem tedy 6.200 Kč (2 x 3.100 Kč). Dále stěžovateli náleží i náhrada hotových výdajů s těmito úkony související podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu ve výši 600 Kč, tj. 2 x 300 Kč. Za řízení o kasační stížnosti tedy náklady řízení činí 6.800 Kč.

[8] Jelikož zástupce stěžovatelky doložil, že je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se částka odměny a náhrady hotových výdajů v celkové výši 6.800 Kč o tuto daň ve výši 1.428 Kč (21 % z částky 6.800 Kč). Náklady řízení o kasační stížnosti tedy celkem činí 9.228 Kč. Tuto částku je povinen žalovaný stěžovatelce zaplatit k rukám jejího zástupce v přiměřené lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

pokračování

[9] Zástupce stěžovatelky uplatnil také náhradu nákladů řízení za jeden úkon právní služby spočívající v převzetí právního zastoupení v řízení před Nejvyšším správním soudem a v poradě s klientem. Kasační soud však dospěl k závěru, že náhradu nákladů řízení za tento úkon nelze přiznat, neboť zástupce stěžovatelky ji zastupoval již v řízení před krajským soudem, tudíž právní zastoupení stěžovatelky převzal před podáním samotné žaloby proti napadenému rozhodnutí a s nyní projednávanou věcí byl plně seznámen.

[10] Podle § 10 odst. 3, věty první, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1.000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Soud proto rozhodl o vrácení poměrné části zaplaceného soudního poplatku stěžovatelce ve výši 4.000 Kč. Soudní poplatek bude vrácen k rukám zástupce stěžovatelky JUDr. Radka Ondruše, advokáta ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. září 2023

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu